

*Dit
Gouden Boekje
is van*

Gouden Boekjes • Uitgeverij Rubinstein • Gouden Boekjes • Uitgeverij Rubinstein

Boekjes • Uitgeverij Rubinstein • Gouden Boekjes • Uitgeverij Rubinstein

Gouden Boekjes • Uitgeverij Rubinstein • Gouden Boekjes • Uitgeverij Rubinstein

Boekjes • Uitgeverij Rubinstein • Gouden Boekjes • Uitgeverij Rubinstein

Gouden Boekjes • Uitgeverij Rubinstein • Gouden Boekjes • Uitgeverij Rubinstein

Boekjes • Uitgeverij Rubinstein • Gouden Boekjes • Uitgeverij Rubinstein

Gouden Boekjes • Uitgeverij Rubinstein • Gouden Boekjes • Uitgeverij Rubinstein

ISBN 9789047633310

NUR 272

Eerste druk, 2022.

Published by Rubinstein Publishing bv, Amsterdam by arrangement
with Random House Children's Books, a division of Penguin Random
House LLC, New York, New York, U.S.A. All rights reserved.

© Tekst & illustraties: Gitte Spee

Vormgeving: Villa Grafica

Dit Gouden Boekje kwam tot stand in samenwerking met

rubinstein.nl

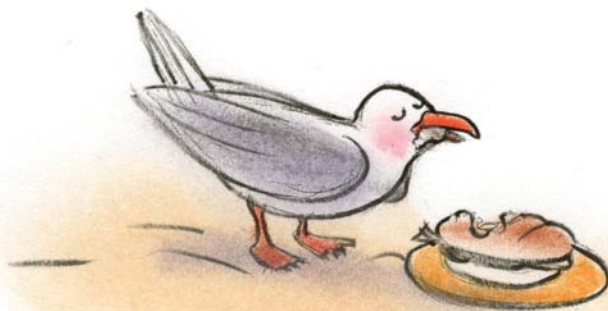
goudenboekjes.nl

panorama-mesdag.nl

gittespee.nl

Aap & Mol

op het toverstrand

Verhaal en tekeningen: Gitte Spee

EEN LUXE GOUDEN BOEKJE

Mol wrijft zich eens in de ogen. Hij heeft heel diep geslapen. Hij had zo'n vreemde droom: hij droomde dat hij met Aap en hun nieuwe vriend Meeuw op een toverstrand was.

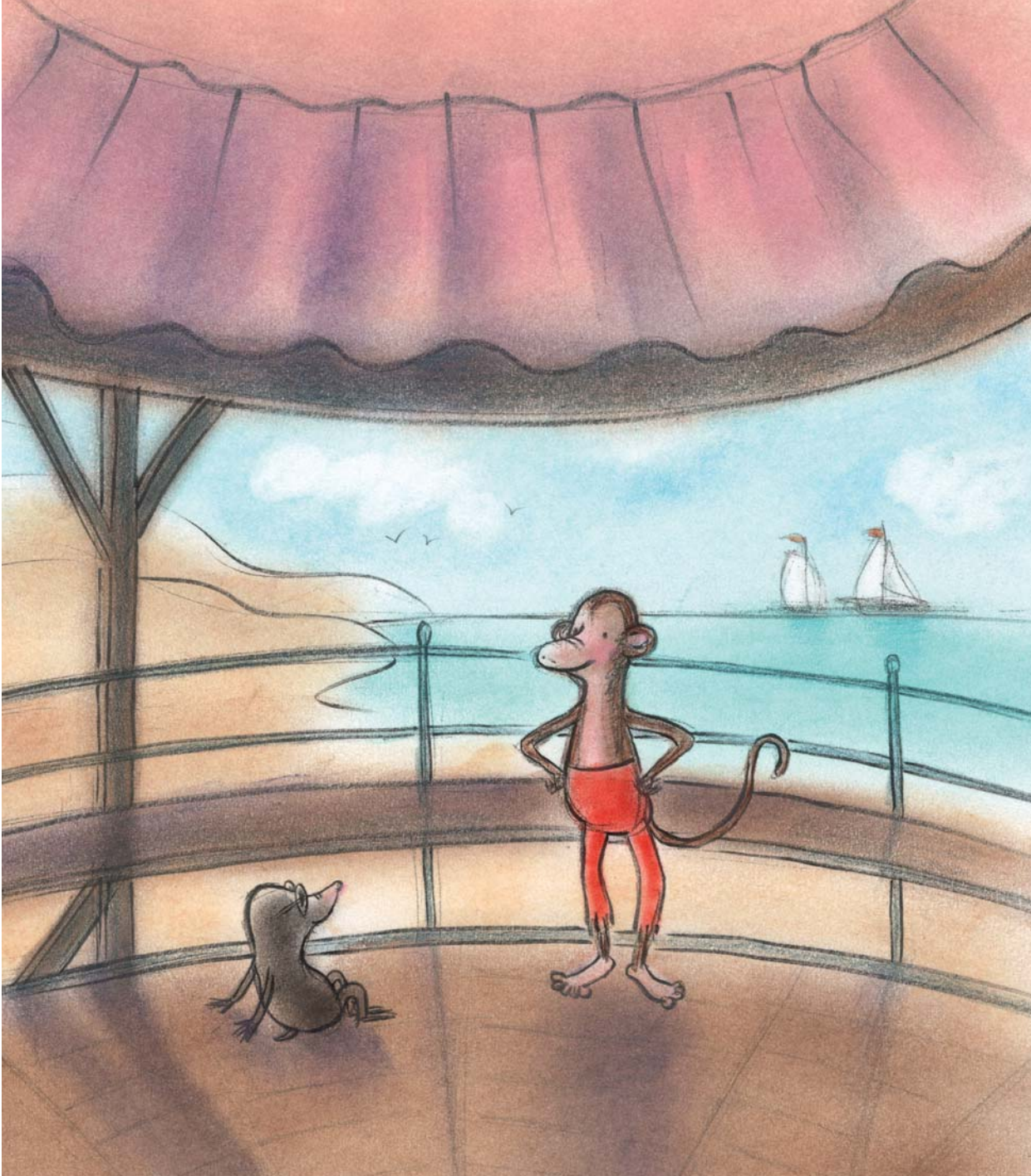
'Eindelijk wakker, Mol?' vraagt Aap.

'Waar zijn we, Aap? Ik droomde dat we op een toverstrand waren.'

'Toverstrand, dat weet ik niet. Maar we zijn wel op een strand, we hebben hier in het paviljoen geslapen. Ga je mee de zee in?'

'Waar is Meeuw?' vraagt Mol.

'O, die is allang weggevlogen. Hij komt ons straks op het strand opzoeken, zei hij. Kom nou mee, ik wil de zee in!'

Aap en Mol rennen het duin af, richting zee. Maar Mol houdt helemaal niet van zwemmen.

‘Aap, Aap,’ roept hij naar zijn vriend, die het duin af buitelt, ‘Aap, ik ga weer naar de dame met de parasol, waar ik gisteren ook was. Ze was zo lief en ze schilderde zo mooi.’ ‘Ik breng je wel, Mol,’ zegt Aap goeiig.

Maar als ze op de plek komen waar Mol de vorige dag onder de parasol zat, is er niets meer te zien. Geen dame en geen parasol.

Een ruiter, die ziet hoe ze zoekend om zich heen kijken, vraagt: ‘Kan ik jullie helpen?’

‘Ja,’ zegt Mol, ‘wij zoeken de dame met de parasol. Ze was hier gisteren.’

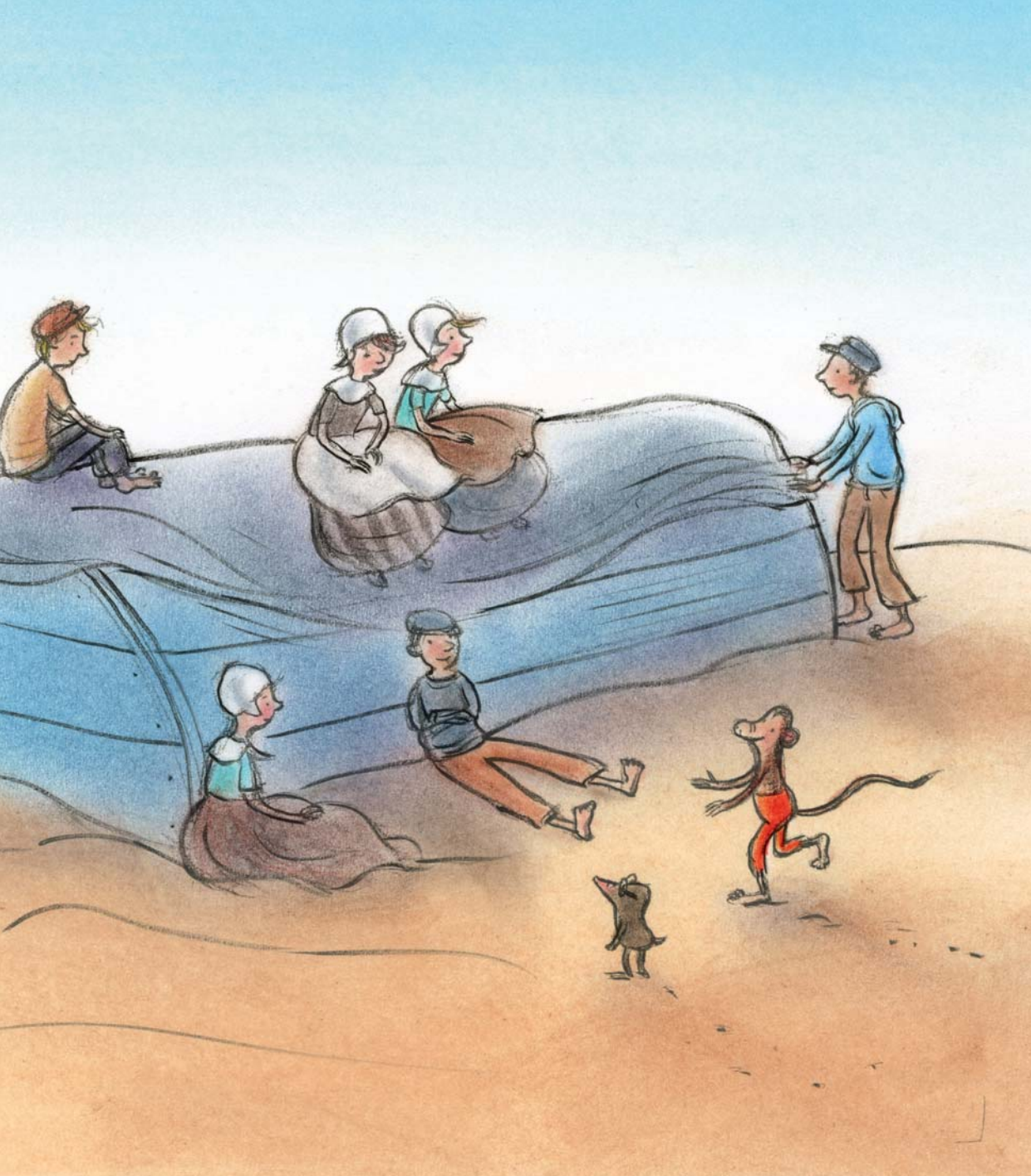
‘O, dat is Sientje Mesdag, die zit hier bijna elke dag. Wat vreemd dat ze er niet is,’ zegt de ruiter. ‘Misschien kunnen jullie het aan hen vragen!’ Hij wijst naar een paar jongens en meisjes bij een boot. ‘Ik moet nu snel gaan, terug naar de cavalerie!’

Aap en Mol lopen naar de jongens en meisjes en vragen of ze Sientje hebben gezien.

‘Sientje Mesdag, dat is een deftige dame,’ zegt een van de jongens. ‘Misschien is ze in het restaurant daar op het duin.’

Maar in het restaurant is Sientje nergens te vinden. ‘Hup, weg jullie!’ zegt een ober. ‘Dit is een deftig restaurant, hier horen geen dieren!’ roept hij ze boos achterna.

Aap en Mol rennen het strand weer op.

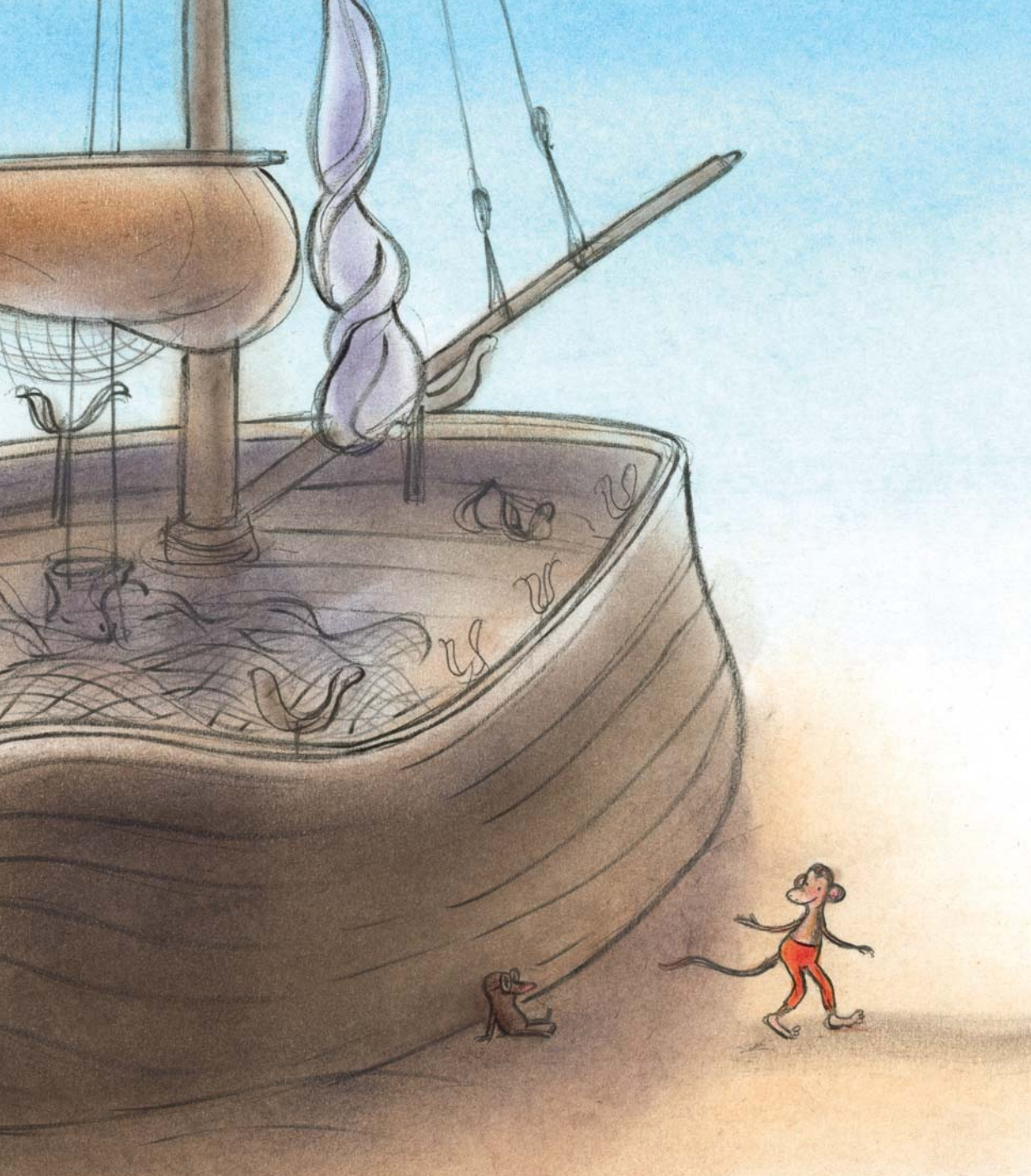
‘Waar zou ze toch zijn,’ zucht Mol. ‘Als er maar niets gebeurd is met haar.’

‘Ach Mol, ze had misschien geen zin in het strand vandaag. Ga maar bij die boot zitten, daar is ook schaduw. Dan ga ik lekker even zwemmen.’

Teleurgesteld gaat Mol zitten in de schaduw van een grote boot.

‘Tot straks!’ roept Aap.

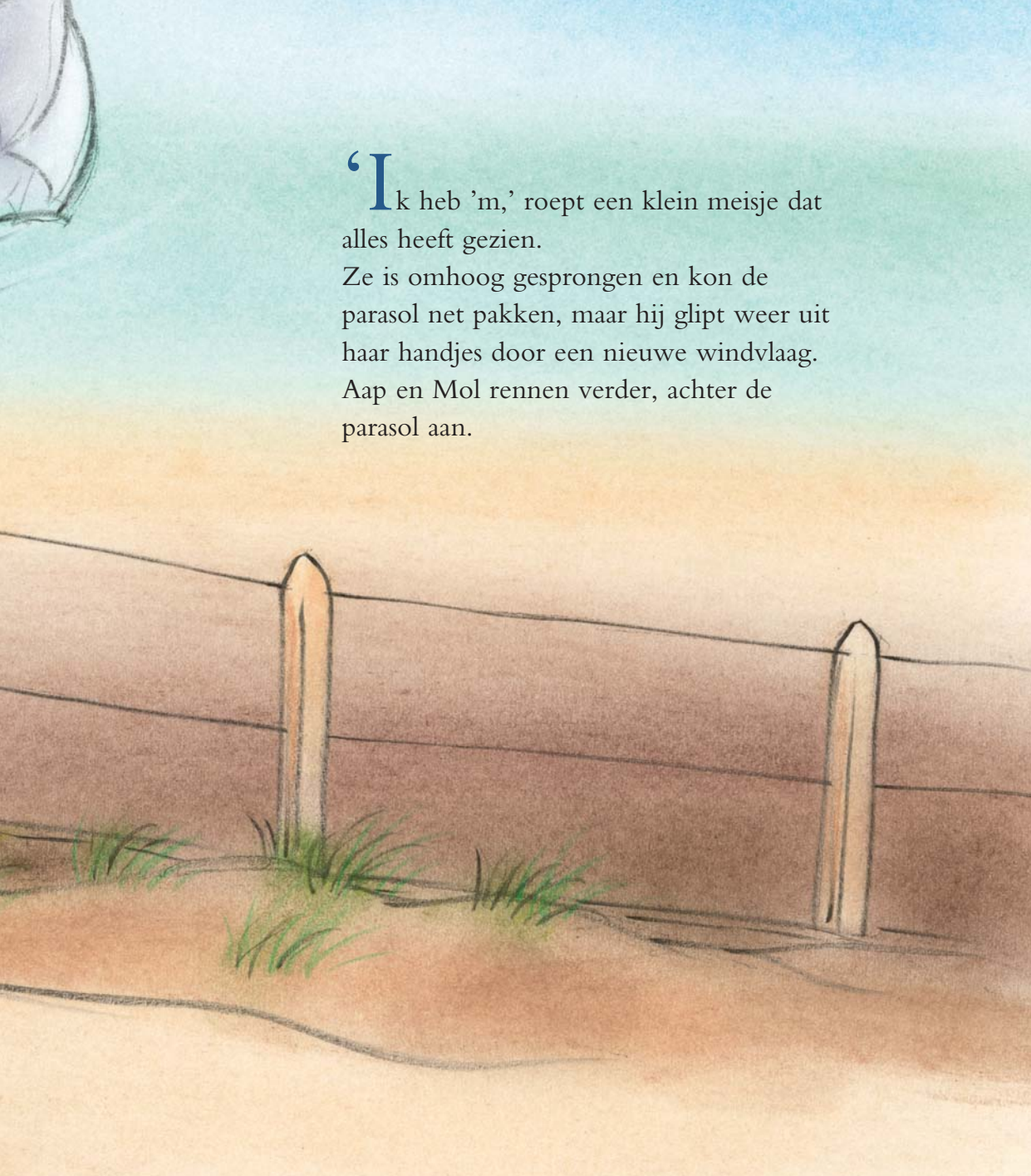

Mol kijkt zijn vriend na, hij snapt er niets van dat Aap zo graag wil zwemmen. Dan word je toch nat en koud, denkt hij mopperend. Aap kijkt nog een keer om en zwaait naar Mol. Mol wil terugzwaaien, maar dan ziet hij iets wits rakelings langs Aap zoeven.

‘Aap, Aap, dat is de parasol van Sientje!’
Aap reikt omhoog om de parasol te pakken, maar de wind is wispelturig en blaast de parasol weer omhoog. Mol springt op en rent zo snel als hij kan erachteraan. De parasol dartelt over het strand. Net als Aap en Mol denken dat ze hem kunnen pakken, vliegt hij weer weg.

‘Ik heb ’m,’ roept een klein meisje dat alles heeft gezien.

Ze is omhoog gesprongen en kon de parasol net pakken, maar hij glipt weer uit haar handjes door een nieuwe windvlaag. Aap en Mol rennen verder, achter de parasol aan.

Mol kan Aap niet goed bijhouden. Hij struikelt over zijn korte poten en valt met een plof naast een witte bok neer.

‘Vanwaar die haast?’ vraagt de bok verbaasd. Hijgend wijst Mol naar Aap, die onvermoeibaar achter de parasol aanrent.

Omhoog en omlaag gaat de parasol, langs huizen en verbaasde mensen.

De wind draait weer en blaast de parasol naar Mol en de bok toe.

‘Spring op mijn rug, Mol, dan kan je er net bij als hij langskomt!’

Mol springt op de rug van de bok.

Boem!

De bok botst tegen Aap aan en de parasol vliegt door,
richting zee.

‘Snel,’ roept Mol, ‘voordat hij in zee valt.’

Aap rent verder, met de bok en Mol achter hem aan.

Te laat, de parasol is in zee gevallen.

Aap duikt er achteraan, maar Mol blijft bibberig staan.

Hij durft het water niet in.

‘Klim maar in mijn wagen,’ zegt een paard vriendelijk, ‘dan rijd ik je wel de zee in.’

‘Ga maar,’ zegt de bok, ‘dan ga ik snel terug naar mijn lekkere grasveldje.’

‘Dag, dag,’ roept Mol hem na.

Mol klimt in de wagen en het paard draaft de zee in.

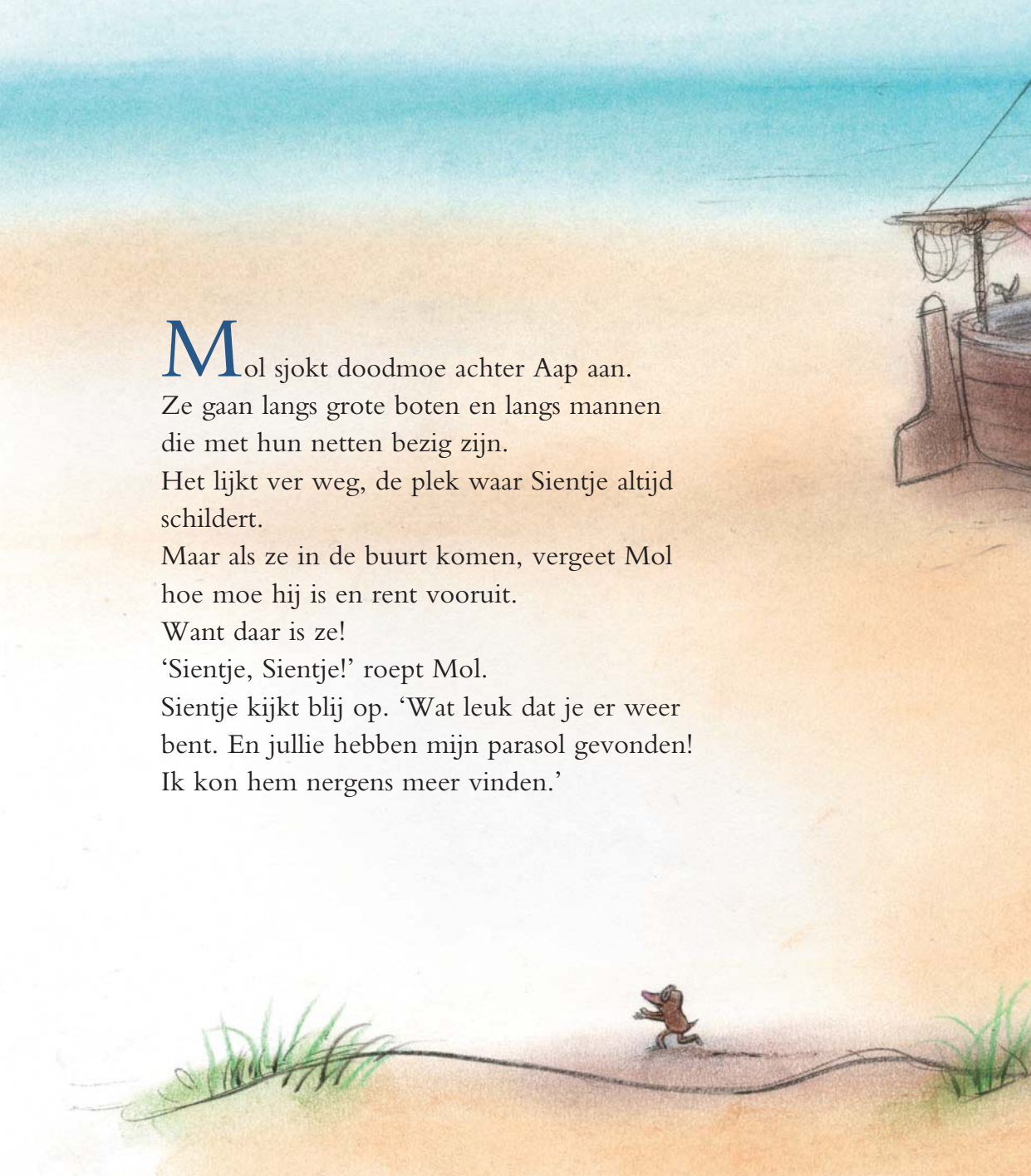
Gelukkig heeft de wind niet veel vat meer op de parasol nu hij in zee is gevallen. Aap vist hem uit het water en klautert ook op de wagen.

‘D at was lief van het
paard, hè Mol?’ zegt Aap.
Ze staan weer op het strand
met de natte parasol.
Aap schudt de parasol goed uit.
‘Ja, en ook van de bok, Aap.
Maar we weten nog steeds niet
waar Sientje is. Als er maar
niets is gebeurd.’
‘Welnee, Mol. Kom, we
zetten de parasol weer op zijn
plek. Wie weet is Sientje daar
al weer aan het schilderen.’

Mol sjokt doodmoe achter Aap aan.
Ze gaan langs grote boten en langs mannen
die met hun netten bezig zijn.
Het lijkt ver weg, de plek waar Sientje altijd
schildert.
Maar als ze in de buurt komen, vergeet Mol
hoe moe hij is en rent vooruit.
Want daar is ze!
'Sientje, Sientje!' roept Mol.
Sientje kijkt blij op. 'Wat leuk dat je er weer
bent. En jullie hebben mijn parasol gevonden!
Ik kon hem nergens meer vinden.'

‘**H**endrik,’ zegt Sientje tegen de heer die naast haar op het strand zit, ‘dit is Mol. Hij kwam gisteren al bij mij schuilen voor de zon.’

Sientje pakt de grote picknickmand die naast haar staat.

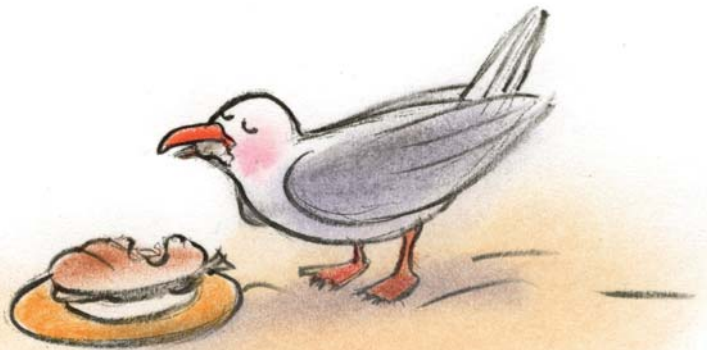
‘Jullie boffen,’ zegt ze, ‘want vandaag hebben we allerlei lekkers bij ons.’

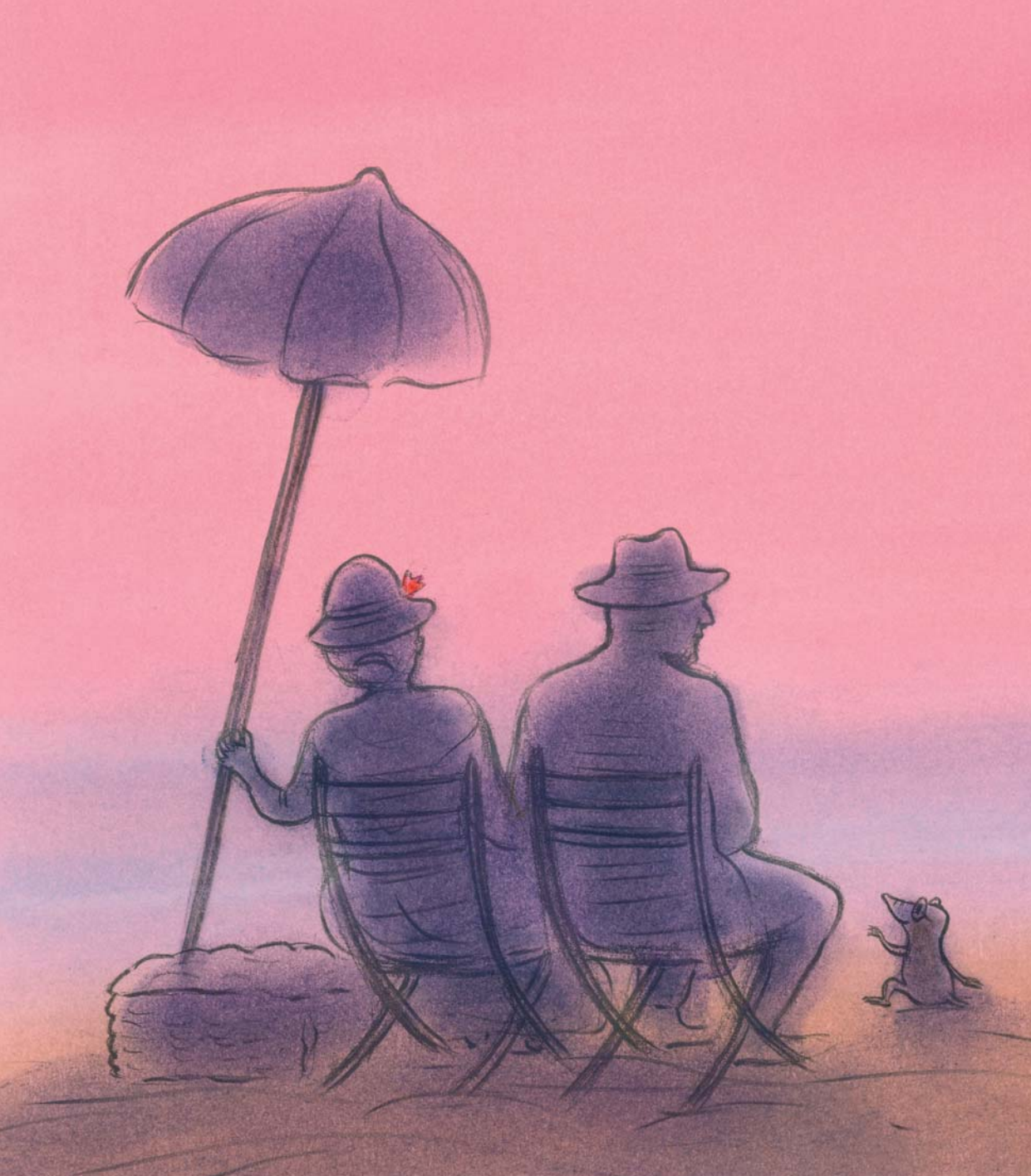
Op dat moment strijkt ook Meeuw neer.

Hij stort zich meteen op een broodje haring.

Hendrik wil hem weggagen, maar Aap en

Mol roepen allebei tegelijk: ‘Niet doen, dat is onze vriend.’

Het wordt een heerlijke picknick, er is genoeg voor iedereen. Tevreden kijken de dieren naar de zee. De lucht kleurt langzaam zachtroze. ‘Sientje,’ zegt Mol dan, ‘dit is echt een toverstrand. Hoe komt dat?’ ‘Dat kan Hendrik beter vertellen,’ zegt Sientje, ‘het is echt zijn toverstrand.’ En Hendrik vertelt hoe bijzonder het licht is op dit strand, hoe mooi het is, waar je ook kijkt, dat het er nooit regent en dat je er alleen kan komen door een donkere trap op te lopen.

‘En de tijd staat hier stil, kijk maar goed. Alles is nog precies zoals het was meer dan honderd jaar geleden,’ zegt hij. Aap en Mol kijken om zich heen. Het is echt waar, ze zien geen auto’s, geen mensen die op hun telefoontje kijken, geen torenflats... ‘Dit is niet alleen een toverstrand,’ zegt Mol wijs, ‘maar ook een tijdmachine.’

Einde

Panorama van Scheveningen

Het *Panorama van Scheveningen* is een gigantisch groot, rond schilderij, waarop een uitzicht uit het verleden helemaal rondom te zien is. Het schilderij is opgesteld in een grote cirkel. Je staat er middenin op een platform en het heeft een voorgrond van écht duinzand. Dit heet het 'faux terrain'.

Badkoets

Scheveningen werd in 1818 de eerste Nederlandse badplaats. In die tijd gingen de mensen niet altijd zomaar zwemmen. De badgasten werden in een koets het water in geduwd of gereden.

Als de koets in het water stond, klommen mensen via een trapje het water in.

Hendrik Willem Mesdag en **Sientje Mesdag-van Houten** waren een bijzonder kunstenaarspaar. Ze hebben samen heel veel schilderijen achtergelaten, waar het museum nu goed op past. Hendrik Willem werd een beroemd zeeschilder en Sientje schilderde een heel groot deel van de duinen in het *Panorama van Scheveningen*.

Vissers

De vissers waren heel belangrijk in Scheveningen. Bijna het hele dorp leefde van de visserij. Op het schilderij zie je de vissers heel precies de netten schoonmaken en boeten. Het boeten is het repareren van een visnet.

